

Tyske byer kræver et forceret program for boligbyggeri

2. januar 2016 – I et fælles memo, der blev udgivet ved årets slutning, kræver 29 kommuner i Tyskland, at året 2016 bliver det år, hvor et forceret program for nyt boligbyggeri igangsættes – ikke mindst pga. tilstrømningen af flygtninge, der alle har behov for anstændige boligvilkår. Herudover er der også behov for boliger til ikke-flygtninge, eftersom de fleste bymæssige områder i Tyskland mangler billige lejligheder, især til borgere fra lavindkomstgrupper, og til familier.

Der må bygges mindst 400.000 enheder om året over en periode af flere år for at fjerne boligsvælget, iflg. memoet. Apellen blev også underskrevet af byggeriarbejdernes fagforening, den nationale lejerforening og flere selskaber inden for byggeindustrien og håndværkersammenslutninger.

Kinas Xi Jinping: 2016 er »En afgørende periode for Kinas udvikling«

Fredag, 1. januar 2016 – Den kinesiske præsident Xi Jinping holdt en tale, der blev udsendt over nationalt fjernsyn, for at hilse Nytåret velkomment. I talen påpegede han det fremskridt, som landet havde skabt i løbet af det forgangne år, og den »fornemmelse af vinding«, som landet følte. Han påpegede styrkelsen af Folkets Befrielseshær, 70-års jubilæet for Anden Verdenskrig og den store parade, mødet med Taiwans

leder, så vel som de forskellige landvindinger, landet havde skabt inden for videnskab, med Nobelprisen til Tu Youyou og lanceringen af en forskningssatellit for at udforske mørk materie. Han bemærkede også de tragedier, der har været, med turistskibet Eastern Star, der sank i Yangtze-floden, og jordskredet i Shenzhen. Der er fortsat vanskeligheder, indikerede han, og 2016 ville blive »en afgørende periode for Kinas udvikling«. Og dette ville kræve en indsats af alle. Han udtrykte det Kommunistiske Partis faste forpligtelse til at bevæge tingene fremad og til at »skabe et bedre liv for titals af millioner af mennesker«. »Lykke kommer ikke dumpende ned fra himlen«, sagde Xi, men han var overbevist om, at Kinas »kreds af venner ville blive større i årets løb«.

Han gentog nogle af disse temaer under et te-selskab med partimedlemmer og gæster lidt senere på dagen. Han indikerede, at 101 af de reformspørgsmål, der var blevet fremlagt under et tidligere, Tredje Plenum, var blevet fuldført, inklusive reformen og styrkelsen af Folkets Befrielseshær. Han indikerede også, at anti-korruptionskampagnen var gået fremad og fortsat ville fjerne alle korrupte elementer i partiet og regeringen. Han gentog Kinas forpligtelse over for politikken for Hongkong og Macao med »ét land, to systemer« og forsikrede dem om en vis autonomi, og han genbekræftede Kinas forpligtelse over for 1992-aftalen med Taiwan. Han sagde også, at partiet ville fortsætte med at bygge en Forenet Front fra blandt alle de demokratiske partier i landet og bruge deres patriotiske ånd til fordel for nationen, og at partiet ville fremme den rolle, der spilles af Det kinesiske folks Rådgivende Konference, der inkorporerer medlemmer fra alle partier i Kina, så vel som også personer, der ikke tilhører noget parti.

Et betydningsfuldt tegn var, at præsident Xi havde en telefonsamtale med den russiske præsident Vladimir Putin og ønskede ham alt godt i det Nye År.

Ruslands nye nationale sikkerhedsstrategi advarer om risikoen for en ny, økonomisk krise

Fredag, 1. januar 2016 – Ruslands nye, nationale sikkerhedsstrategi fokuserer ikke alene på militære, strategiske trusler og Ruslands respons hertil, men også på spørgsmål om økonomi og landbrug. Faktisk forudser den en stor, overhængende, økonomisk krise. »Mod en baggrund af strukturelle ubalancer i den globale økonomi og det finansielle system, væksten af statsgæld og usikkerhed på energimarkedet, er risikoen for en gentagen, stor finansiell og økonomisk krise fortsat høj«, erklærer dokumentet (fremhævelse tilføjet). »Den voksende indflydelse af politiske faktorer for de økonomiske processer, så vel som individuelle landes forsøg på at bruge økonomiske metoder og en finans-, handels-, investerings- og teknologipolitik for at opnå deres geopolitiske mål, svækker det internationale, økonomiske systems modstandskraft«, understreger strategien. Dokumentet kræver styrkelse af det finansielle system og sikring af en stabil vekselkurs for rublen, samt sænkning af rentesatser.

Russerne har selvfølgelig ret, når de advarer om en sådan international krise, men kun Lyndon LaRouche ved rent faktisk, hvad det betyder.

Strategien indebærer også, at staten vil føre socioøkonomisk politik. »For at modgå truslerne mod økonomisk sikkerhed, vil regeringsorganisationer og lokale selvstyrende enheder, i samarbejde med civile samfundsinstitutioner, gennemføre

statens socioøkonomiske politik, der omfatter: en styrkelse af det finansielle system, sikring af dets suverænitet, stabilisering af rublens vekselkurs, optimering af regulering og styring af udenlandsk valuta og sænkning af rentesatserne«, erklærer dokumentet.

En af Ruslands nationale prioriteter er at blive selvforsynende med fødevarer. Dokumentet erklærer, at sikkerhed for fødevarerforsyning vil blive opnået gennem »den Russiske Føderations selvforsyning med fødevarer«. Desuden indebærer dokumentet en optrapning af udviklingen i landbrugssektoren og en forøgelse af effektiviteten af statslig støtte til landbrugserhverv og forhindring af den ukontrollerede handel med GMO-fødevarer, samt forberedelse af højt kvalificerede specialister i landbrugssektoren.

Negative indflydelser på landets økonomiske sikkerhed inkluderer »økonomiske restriktioner introduceret imod den Russiske Føderation, globale og regionale, økonomiske kriser, væksten af uærlig konkurrence, ulovlig anvendelse af juridiske instrumenter, ustabil forsyning af varme og energi til nationaløkonomiske områder, og i fremtiden også mangel på mineraler, råmaterialer, vand og biologiske ressourcer«, erklærer dokumentet.

Nikolai Patrushev, sekretær for Ruslands Nationale Sikkerhedsråd, bemærkede, at den nye strategi prioriterer landets forsvarssektor som drivkraften bag moderniseringen af den hjemlige industri. Den nye udgave af strategien »bemærker behovet for at diversificere økonomien, fjerne dens afhængighed af råmaterialer, skifte over til et nyt niveau af teknologisk udvikling og rationel erstatning for import«, sagde Patrushev til *Rossiiskaya Gazeta*. »Forsvars- og industrisektoren har fået tildelt rollen som motor for modernisering af produktionen. Der er opsat mål og opgaver for at sikre energisikkerhed og territorial udvikling«, tilføjede han.

Helga Zepp-LaRouches Nytårstale 2016: Denne krise er ingen naturbegivenhed, men resultatet af en forkert politik

Kære Medborgere! Jeg vil indledningsvis ønske jer alle et godt og fredeligt Nytår!

Det vil imidlertid afhænge af os alle, om der bliver et sådant. Mange mennesker fornemmer, at vi befinder os i en eksistentiel civilisationskrise. Men denne krise er ingen naturbegivenhed, men er resultatet af en forkert, og fejlslagen, politik – det vil sige, at man kan ændre den.

Download (PDF, Unknown)

Den kreative gnist

Leder fra LaRouchePAC, USA, den 2. januar 2016:

Putin underskrev i går en ny strategisk doktrin for Rusland. Selv om den endnu ikke er blevet oversat til engelsk, har vi pålidelige oplysninger om mange af hovedpunkterne. I betragtning af, hvem Putin er, og hvad han står for, er hovedlinjen positiv, og de fleste af pointerne er sande – men desværre vil selv det sandeste generelt blive misforstået. Dokumentet kræver f.eks., at videnskabens rolle bliver genoplivet, hvilket er absolut nødvendigt – men de fleste mennesker i dag, selv de fleste russere, har ingen idé om, hvad videnskab er.

Men en del af tankegangen i det er af fremragende kvalitet, og minder om Ben Denistons intervention i de sidste ti minutter af LaRouchePAC-webcastet den 30. december, hvor han kraftfuldt polemiserede, at der i realiteten nu kræves fuldstændigt nye ideer, hvis menneskeheden skal overleve – og således gjorde fremstød for den polemik, som LaRouche har ført omkring Brunelleschi.

Under diskussioner om dette aspekt gentog LaRouche, at, LPAC's Videnskabsteam og Komite for Politisk Strategi sandsynligvis typificerer de bedste aspekter af vores organisation.

For at vende tilbage til processen omkring Rusland: den Amerikanske Hær udgav Putins tale til De forende Nationer i november i den seneste udgave af sit magasin, *Military Review*, sammen med en artikel fra februar 2013 af den russiske generalstabschef Valerij Gerasimov og en forklarende artikel af en amerikansk Ruslands-specialist. Gerasimovs artikel gennemgik tankegangen bag den senere Moskva-konference i 2014 om »Farvede Revolutioner«, som vi dengang rapporterede om. Men Gerasimovs intellektuelle processer, og selvfølgelig nogle andres, gik langt videre end det, vi dengang vidste.

»Vi bør ikke kopiere udenlandske erfaringer og jage efter førende lande, men vi må overstige dem og selv indtage førende positioner. Det er her, militærvidenskab får en afgørende rolle«, skrev Gerasimov. Gerasimov bemærker, at den fremragende, sovjetiske, militære akademiker Aleksandr Svechin skrev: »Det er ekstraordinært vanskeligt at forudsige krigens vilkår. For hver krig må man udarbejde en særlig linje for den strategiske krigsførelse. Hver krig er et unikt tilfælde, der kræver fastlæggelsen af en særlig tankegang, og ikke anvendelsen af en eller anden model.«

»Tilstanden i dag for russisk militærvidenskab kan ikke sammenlignes med blomstringen af den militær-teoretiske tankegang i vort land på tærsklen til Anden Verdenskrig«, skrev Gerasimov. Og dog »var der dengang ingen folk med højere eksaminer, og der var ingen akademiske skoler eller ministerier. Der var fremragende personer med strålende ideer. Jeg ville kalde dem fanatikere, i ordets bedste betydning. Måske har vi ganske enkelt ikke tilstrækkeligt med sådanne folk i dag. Folk, som f.eks. Georgy Isserson«, der præcist forudsagde, hvordan den næste krig ville begynde, med længe, hemmeligt forberedte angreb, før nogen som helst krigserklæring. Isserson, en omfattende pionér inden for militærtænkning, blev arresteret i 1941 og blev ikke løsladt før i 1955.

»Skæbnen for denne 'fædrelandets profet' fik et tragisk forløb. Vort land betalte for ikke at lytte til konklusionerne af denne professor fra Generalstabsakademiet, med enorme mængder af blod. Hvad kan vi udlede af dette? En hånlig holdning til nye ideer, til fremgangsmåder, der ikke er standard, til andre synsmåder, er uacceptabelt i militærvidenskab. Og det er endnu mere uacceptabelt for dem, der praktiserer hvervet, at have denne holdning til videnskab.«

»Som konklusion vil jeg gerne sige, at, uanset, hvilke styrker fjenden har, uanset, hvor veludviklet hans styrker og midler

til væbnet konflikt måtte være, så kan former og metoder for at overvinde dem findes. Han vil altid have sårbare områder, og det betyder, at passende midler til at modgå ham findes.«

Efter nogen diskussion om den russiske baggrund responderede Lyndon LaRouche som følger: Han sagde, at de fleste af vore folk, i vores egen organisation, er temmelig dumme. Det skyldes, at de får en af disse 'løsener', en afviger-dialekt – de kommer med forskellige 'løsener' – og så siger de, at denne politik er politikken. Og det er altid noget i retning af en deduktiv model. Og de har ingen forståelse af dette, fordi de ikke er kreative; de er absolut ikke kreative. De kalder sig kreative, men i samme sekund, man løber ind i noget, hvor gruppen beslutter at træffe en beslutning om, hvad der endegyldigt er rigtigt – her er det, at hele organisationen bliver ødelagt. For de insisterer på at vedtage en slags gruppetænkning, og de antager, at dette må være politikken. Men de går ind i denne pragmatiske holdning, og de mister den kreative gnist, som er hemmeligheden bag alle gode ting, der vinder krige, og den slags.

Det, vi har på Manhattan – vi har virkelig en intelligent organisation. Inden for andre områder har vi nogle virkelig fremragende folk, blandt den håndfuld, der er fremragende folk i vores organisation, men de fleste af folkene fatter det simpelt hen ikke, for de taler altid om en 'praktisk' fremgangsmåde, en 'praktisk' metode, en 'praktisk' måde at gøre tingene på. Og de er ikke dumme mennesker. Men de bliver fordummede på det her – på dette princip. De siger, at man må komme frem til en aftale. Alle må komme på linje, mere eller mindre. Eller, hvis de ikke kommer på linje, ja, så bliver det spørgsmålet. I realiteten mener jeg, at en stor del af vores organisation – selv lederskabet, med få undtagelser – er temmelig dumme i denne henseende. De vil være dygtige til at udtænke en plan, men planen vil sjældent virke. Og de er modvillige, de er så modvillige, til at opgive denne ting.

Titelbillede: 'Mediterende filosof', oliemaleri, Rembrandt Van Rijn, 1632